

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

27 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:
președinte –Petru Ursache,
judecătorii – Ghenadie Nicolaev și Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Vasile Guzun în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 iunie 2013 în cauza penală în privința lui

Barbarii Ion Ion, născut la 21 martie 1991, originar și domiciliat în s. Sculeni, r-nul Ungheni;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. 02.08.2012- 03.04.2013 (prima instanță)***
- 2. 03.05.2013 – 12.06.2013 (instanța de apel)***
- 3. 24.09.2013 – 27.11.2013 (instanța de recurs)***

Asupra admisibilității recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 03 aprilie 2013, ***Barbarii Ion Ion*** a fost condamnat în baza art. 179 alin. (2) Cod penal la 1 (un) an închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei sub formă de închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 (un) an.

2. În fapt, instanța de fond pe baza probelor administrate la dosar a constatat că, ***Barbarii Ion***, la data de 24 mai 2012, pe la orele 12:50, fără consimțămîntul proprietarei, a pătruns în gospodăria Tatiane Eșanu din s. Sculeni, r-nul Ungheni, pe care a refuzat s-o părăsească la cerințele ultimei, aplicîndu-i cîteva lovituri cu pumnul în regiunea feții, astfel cauzîndu-i vătămări corporale ușoare, cu dereglarea de scurtă durată a sănătății.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de inculpat, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, ultimul negînd pătrunderea și aflarea ilegală la domiciliul Tatiane Eșanu, insistînd asupra

versiunii referitor la derularea conflictului la poarta gospodăriei acesteia, fapt confirmat prin declarațiile martorilor Nicolae Odainic și Ana Știrbu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 iunie 2013, a fost respins apelul inculpatului, cu menținerea sentinței, fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că nu există temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea cumulului de probe prezentate în sprijinul învinuirii, deoarece toate au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală și în ansamblu coroborează între ele și pe deplin confirmă vinovăția inculpatului în fapta incriminată.

5. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs ordinar *avocatul Vasile Guzun, în numele inculpatului*, care invocă ca temeiuri de declarare a recursului art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală.

Din textul recursului declarat, reiese că recurentul consideră decizia instanței de apel ilegală și neîntemeiată, bazată pe aprecierea eronată a tuturor probelor din dosar. La fel, menționează că la pronunțarea hotărârii de condamnare, s-au luat în considerație doar declarațiile contradictorii ale persoanelor cointeresate, cum ar fi partea vătămată Tatiana Eșanu și ale amantului ei, Vasile Butnari, neținându-se cont de probele apărării, și anume declarațiile martorilor Ștefan Levca, Nicolae Odainic și Ana Știrbu, care demonstrează cert nevinovăția inculpatului în comiterea faptei incriminate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, din care se întrevede încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.

Potrivit dispoziției art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală invocate în recurs și explicarea problemei de drept de importanță generală adoptată în cauza dată.

În recursul ordinar declarat de avocat nu este specificat în ce constă problema de drept de importanță generală ce există în cauză și care este eroarea comisă de instanța de apel, ce ar motiva casarea hotărârii.

Recurentul a invocat în recursul ordinar declarat, ca temeiuri pentru recurs pct. 6) și 8) alin. (1) ale art. 427 Cod de procedură penală.

Conform pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar conform pct. 8) al aceluiași articol, în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Astfel, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, fapt ce face ca concluziile despre vinovăția lui **Barbarii Ion** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, să fie juste și întemeiate.

Instanța de apel corect a concluzionat asupra faptului că deși inculpatul Barbarii Ion nu și-a recunoscut vina în cele incriminate, totuși aceasta, a fost pe deplin dovedită prin cumulul de probe prezentate și administrate în ședințele de judecată cum ar fi: declarațiile părții vătămate Eșanu Tatiana, ale martorilor Butnari Vasile, Vultur Gheorghe, Odainic Nicolae, Știrbu Aina, acestea fiind consecutive, corelează între ele și sunt în coraborare cu procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 10 iunie 2012 (f.d. 20); procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 09 iunie 2012 (f.d. 22); planul schiță anexat la procesul-verbal de audiere al martorului Vultur Gheorghe (f.d. 46); ordonanța de ridicare și examinare a obiectului din 10 iunie 2012 (f.d. 26); raportul de expertiză medico-legală nr. 173 din 16 iunie 2012 (f.d. 51).

Instanța de recurs ține să menționeze că pătrunderea inculpatului în gospodăria părții vătămate Eșanu Tatiana, fără consimțământul acesteia și refuzul de a părăsi domiciliul la cererea ultimei, constituie componenta de infracțiune, prevăzută de art. 179 alin. (2) Cod penal, în prezența agravantei “cu aplicarea violenței”.

Aplicarea violenței presupune vătămarea intenționată ușoară a integrității corporale, astfel, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 173 din 16 iunie 2012 (f.d. 51), părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare, cu dereglarea de scurtă durată a sănătății.

Cît privește argumentul invocat de către avocatul Guzun Vasile privind aprecierea greșită a probelor de către instanțele de fond, acesta la fel, nu poate fi reținut de către instanța de recurs din motiv că, procedura de apreciere a probelor, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanțelor de fond.

Referitor la argumentul recurentului precum că la pronunțarea hotărârii de condamnare, instanța de apel s-a bazat exclusiv pe declarațiile părții vătămate Tatiana Eșanu și ale amantului ei, Butnari Vasile, neluând în considerație probele apărării, și anume declarațiile martorilor Levca Ștefan, Odainic Nicolae și Știrbu Aina, la fel nu pot fi reținute de instanța de recurs întrucât aceste argumente sunt declarative, iar probele prezentate au fost apreciate prin prisma prevederilor art. 27 Cod de procedură penală, conform căruia, în urma cercetării tuturor probelor administrate, instanțele de fond just au apreciat declarațiile martorilor Levca Ștefan, Odainic Nicolae și Știrbu Aina, care unanim au susținut pătrunderea inculpatului în domiciliul străin.

Prin urmare, argumentele recurentului precum că inculpatul Barbarii Ion nu a comis infracțiunea pentru care a fost condamnat, sunt neîntemeiate și contravin

materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate, nerecunoașterea vinovăției just a fost apreciată de către instanța de apel ca o tactică de apărare.

La stabilirea pedepsei lui Barbarii Ion, s-a ținut cont pe deplin de prevederile art. 75 Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă echitabilă, adecvată personalității inculpatului, faptelor comise, dar și circumstanțelor cauzei.

Ținând cont de cele enunțate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție enunță că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Din aceste motive, în conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Vasile Guzun în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 iunie 2013 în cauza penală în privința lui **Barbarii Ion Ion**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 decembrie 2013.

Președinte
(semnătura)
Petru Ursache

Judecător
(semnătura)
Ghenadie Nicolaev

Judecător
(semnătura)
Vladimir Timofti

**Copia corespunde originalului
Judecător:**

Ghenadie Nicolaev